

שרה מילר -
מעצבת סוודרים,
קניינית לבגדים,
ציירת ומשוררת -
ובכל השטחים
האלה היא
אוהבת נשים

אתרי

לילה של

חוויות

הבת סיגל בסוודר מוהר רך בצבע קמל כשהמוטיבים לקר חים מן הטבע, עלי גפן מבריקים, התפוררים על הי סריג. שרה משתמשת רק בחומרים טבעיים כצמר, חוטי משי ועור.

האם אתי רייך בסוודר ארוך בטיגנון מעיל פלוס צווארון ארוך להתעטף בו בימי החורף הקרים. שרה, שהיתה קיבוצניקית, גילתה את כישריה באופנה בעזרת גרפולוגית.

השיק והאופנתיות היא עושה במו ידיה. "אני לא נותנת לאף אחת לגעת. לא איכפת לי שכמויות הייצור תהיינה קטנות, אך שכל סוודר יהיה מיוחד. אין שני סוודרים זהים. כל אשה יכולה לקנות את הסוודר ולדעת שיש לה עליו בילי עדיות." והמחירים גם הם בילעדניים: בין 600 ל-1300 שקל.

כך גילתה שרה מילר, הקיבוצניקית, את כישריה, וכעצת הגרפולוגית, התחילה ללמוד אופנה. עם סיום לימודיה הרגישה כי הקיבוץ קטן עליה, ועברה אל העיר, תל-אביב. היום שרה מילר היא קניינית ותיקה ברשת-חנויות ידועה, מעצבת וסורגת סוודרים בדגמים בילעדניים לה. "היפשתי תמיד סריגים מיוחדים ור מעניינים עבור החנות שבה אני משמשת כקניינית, אך לא מצאתי. אז החלטתי לקחת את העניינים בידיים, תרתי-משמע. "את כישרון הסריגה שהיה טמון בי ירשתי מהסבתא שלי. תמיד סרגתי לעצמי

"אני אוהבת חומרים טבעיים כמו צמר נקי, מוהר רך למגע, חוטי משי ועור, צמר-כבשים טבעי צבוע בצבע צמחים. זהו צבע המופק מצמחים טבעיים, לא סינתטיים."

מוטיבים

מן הטבע

ב יקור בחדר-המיטות שלה הוא חוויה חמימה. המיטה מכוסה בסוודר רם, בצמר, בחוטים ובחרוטים.

המוטיבים הרקומים גם הם מן הטבע: הרבה עלי-גפן, פרחים וצמחים. הסוודרים

אשה

אימרי אהבה בפיסגתך שדיך רוטטים, ערוותך נסערת ביטנך לחוצה אל בטן בוערת.

אל תבושי אל מול חיקו אימרי אהבה אל גאותו.

הבעירי האש, לבי הגיחל כי נפשך נישמתך עולה על הגל.

שכחי האתמול, כי אושרך כך מובל מול פני אוהבך התמסרני אל על.

אימרי אהבה בפיסגתך

אשה.

שרה מילר

כל מיני סוודרים מיוחדים. אבל החורף, באופן מיוחד, כל מה שקיה אצור בי התחיל לצאת. כשתברוטי ראו את התור צאות, הן היו מלאות התפעלות ודחקו בי: "תסרגי לי גם", "תעשי לי גם", ואז גמלה בי ההחלטה לפתח ולהפוך את הסריגה לאופנה, לשלב סריגה עם אפלי קציה וריקמה מרשימה, שיעשה סוודר לבגד-ערב, ללבוש של ממש."

שרה מילר התחילה לתור אחר סורי-גות, ביררה במישפחה אצל כל הדורות מי יודעת לסרוג, התעניינה בגנים ציי-בוריים אצל נשים, ששימשו כשמרטפיות. רבות מהן היו מוכנות להירתם ולסרוג עבורה, בתשלום כמובן. היא נתנה להן את ההוראות המלאות מאלף ועד תו. "את הדגמים הראשונים אני עושה תמיד בעצמי." את כל הסיומים - ריקמת הזהב וכל מה שנותן לבגד את הייחוד,

היה זה בתוכנית-רדיו. כתב-היד היה מונח לפני הגרפולוגית, והיא פיענחה אותו: "זוהי בחורה מאוד מוכשרת בשטח

שרה מילר המעצבת, אוהבת את האסטטיקה של האשה. במשך היום היא מלבישה את הנשים בבגדים. בלילה היא מצוירת אותן על הבד ומראה אותן בעירום האמיתי שלהן.

נשים רומנטיות

המשוררת "השירים יוצאים לי בדרך כלל לפנות בוקר בשחר", מספרת שרה.